

Đêm xuân gọi mời

Đêm xuân gọi mời

□ hai đ□u n□i nhớ
Lặng lẽ bu□n bơ vơ
Anh gặp em ngày đó
Đ□n bây giờ dại khờ.

Tình xưa thời con gái
Tu□i trăng tròn ngây thơ
Môi chạm môi bờ ngõ

Đầy ướt át trong mơ.

Nụ mai vàng trước ngõ
Gió xuân đang đợi chờ
Nàng ươm đầy nơi nhớ
Thêm chữ buồn trong thơ..

Cành đào ươm sắc đỏ
Dập dìu khách vui xuân
Lang thang chiều dạo phố
Bâng khuâng lòng băng khuâng.

Buổi chiều vàng chợt tới
Hạt mưa xuân nhẹ rơi
Anh cùng em dạo bước
Đêm xuân tiếng gọi mời.

Lê Tuấn

Đi qua buổi chiều

Chiều đi qua dòng sông
Ngắm mây bay cuối trời
Bóng người xưa thoáng hiện
Nghe vang tiếng em cười.

Chiều đi ngang con đường
Bóng đèn nghiêng trời tây
Ta một mình lặng lẽ
Bước chân buồn theo mây.

Tiếng chim kêu lạc bầy
Đau mình trong lá cây
Ta đau vì nỗi nhớ

Bóng em đã đông đ^đy.

Lê Tuⁿ

Chi^u tà

Tay em vàng lá bay
Rong chơi cuⁱ đường chi^u
Áo dài bay ph^t phối
Hương thơm bay ít nhi^u.

Vô tình cánh hoa rơi
Chợt cảm nín ghen lời
Đ^đ em buⁿ thương nhớ
Ngày xuân đã xa vời.

Nⁱ buⁿ vương xót xa
Tuⁱ xuân quá mướt mà
Làm sao em bật khóc
Buⁿ vương ánh chi^u tà.

Lê Tuⁿ

